

drivende og flatteydende Borgere eller, om man vil, det langt overvefende Fleertal af Middelflanden her i Landet maatte med Hønfyn til deres Stilling komme til at flaae gauffe anderledes for vor Betragtning, end de nu fædvantlig gjøre. Jeg kan, naar jeg feer hen til Sagens factiffe Stilling, faaledes ikke anfæe det for rigtigt at følge Udvalget i dets Indftilling under Nr. 1. Derimod flal jeg fuldkomment tiltræde, hvad der er blevet anført om Forflaget med Hønfyn til Revisionsbeftemmelfen, idet ogfaa jeg er af den Formening, at en femaarig Revisionsfrift flaffer Rigsdagen et Arbeide, der baade er tidfpiidende og trættende, og fom kan udøve en fladeflig Virkning paa Rigsdagens Forhandlinger i mere end een Hønfende.

Juffitsministeren: Ja, fom den ærede Ordfører allerede bemærkede, have de fannne tvende Forflag jo tidligere foreligget til Afgjørelfe for det høie Thing. Min Stilling ligeoverfor diife Forflag er den fannne nu fom dengang, og jeg flal faaledes navnlig tillade mig paa det Allerbeftemtefte at anbefale Thinget Vedtagelfen af Forflaget under Nr. 1, der efter min Anfuffelfe — hvad jeg ogfaa tillod mig at udtale, da Sagen forrige Gang var for her — kun indeholder et moderat Vederlag for den Formindffelfe i de for de paagjældende Embeder foreslaaede Lønninger, fom er bleven iværkfat ved Sagens Behandling i Folkethinget. Jeg flal alffaa, fom fagt, paa det Bedfte anbefale dette Forflag til Vedtagelfe af det høie Thing.

Ordføveren: Jeg flal, overfor hvad det ærede Medlem for 7de Kredf (S. Pedersen) udtalte, kun bede erindre, at, naar man forlader de almindelige Principers og de almindelige Reglers Gjennemførelfe, faa kommer man ind paa et overordentlig ufikkert Omraade. Der er noget Færligt i faaledes at henvife til det, der for Mange feer ud fom meget betydelige Indtægter, og i Forbindelfe med en faadan Hønfiffning at fige, at det dog ikke kan være nødvendigt at anvende de almindelige Alderftillægsregler paa den, der har 3,000 Rd. i Indtægt. Ligeoverfor denne

mere enkelte og fpecielle Betragtning er det, at Udvalgets Medlemmer holde fig til den gjældende Lovgivnings Betragtninger. Vi ere — jeg indrømmer, at det allerede var noget inconfequent — for at imødefomme det andet Thing gaade ind paa ikke at opftille Fordringen om, at der ogfaa for de tvende øverfte Glaffer af Retsbetjentembeder flal gives Vederlag for Sædtillægets Vorfalden paa fannne Maade, fom det ffeer for alle de andre Glaffers Vedkommende. Men netop derfor forekommer det mig ikke paa nogen Maade berettiget nu at ville drive os endnu videre nedad ved ikke engang at ville indrømme det, fom fagt, meget jevne Vederlag i § 5 for den forffjellige Behandling, fom man er gaaet ind paa med Hønfyn til Embedsmændene af de tvende første Glaffer og Embedsmændene i de andre Glaffer. Forøvrigt ere viffnok fanntlige Thingets Medlemmer faa fuldkomment paa det Nene med Hønfyn til dette Spørgffmaal, at det ikke er fornødent at udtale fig yderligere derom.

Madvig: Jeg ønfker blot at tilføie een Betragtning med Hønfyn til den Yttring, der idag er fremkommen, og fom oftere er fremkommen om, hvad der er anftændigt, paffende og nødvendigt for Embedsmænd at leve af. Det er jo gauffe viff overmaade vanffeligt at faae et fikkert Skjøn herom. Men, naar man derfor har en Dvereenskomst i faa Hønfende mellem Rigsdagen og Regjeringen fra en tidligere Periode, og man ikke kan fige, at der fiden denne Periode er foregaaet nogen væffentlig Forandring i Livfforholdene — idetmindfte ikke i Retning af Billighed —, faa ffynes det mig, at Meget taler for at blive flaaende ved den engang truffne Dvereenskomst iftedelfor igjen at komme ind paa det ufikre Spørgffmaal om, hvad der er nødvendigt og anftændigt. Jeg flal dog derhos endnu tilføie een Ting, fom det er vigtigt at faffholde baade ved denne Lov og ved andre lignende. Naar vi ftrides om Lønningerne for de øverfte Glaffer af Embeder, faa ffæfter man let Diet paa den enkelte Lønning, f. Ex. af 3,000 Rd., og figer: „3,000 Rd. er dog en faa høi Sum, at der ikke behøves Mere.“ Men man